

[Villy Jørgensen]

tisk at lægge mere på dér. Jeg siger ikke, at vi har nået toppen, men det er meget tæt på. Derfor må vi nok allerede nu begynde at tænke os om, så vi ikke bare fortsætter ud ad vejen. Når vi kan se afspærringen forude, er det måske klogere, at vi sagtnar farten og begynder at se på andre muligheder.

Vi har aldrig troet på, at de helt store besparelser kunne opnås, for de allerfleste af de udgifter, vi har i samfundet, er udgifter, som simpelt hen kører, og som vi ikke kan stoppe igen. Det, vi kan gøre, er at stoppe for nye udgiftskrævende reformer. Vi kan måske begynde at se på de udgifter, der findes, altså om vi kan købe de goder, som vi vitterlig har, billigere, uden at goderne forringes. Under alle omstændigheder er det nødvendigt, at vi begynder at tænke i andre baner.

Som det vil være bekendt, er vi i hvert fald modstandere af enhver form for forhøjelse af punktafgifterne, så skal der fremover ske noget, må det altså blive på andre områder, hvor der, som jeg også har sagt, ikke ligger store muligheder. Jeg håber imidlertid, man kan finde disse andre muligheder trods alt.

Om det fremsatte dagsordensforslag må jeg nok sige, selv om jeg ikke har talt med gruppen om det endnu, at vi ikke kan gå ind for det. Det er alt for forenklet. Selvfølgelig kan vi også erklære, at indkomstskatten er for høj, og at den bør nedsættes, men ethvert ansvarligt parti må jo nødvendigvis også stille op, hvad man så vil gøre ved de udgifter, man skal have dækket. Derfor kan vi ikke uden videre gå ind for dagsordensforslaget.

Ole Olsen (SF):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg er meget skuffet over det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Glistrup har fremsat. Her kommer man for at diskutere et perspektiv frem til år 2000 om, hvad vi skal gøre, her forsøger hr. Glistrup at opmuntre regeringspartierne og os andre til at tænke konstruktivt, og så får man sådan en motiveret dagsorden stukket i hovedet. Den har intet som helst med de perspektiver at gøre, som fremskridtspartiet efterlyser.

Men ingen er vel i øvrigt i tvivl om, hvad fremskridtspartiet vil med denne forespørgsel: meningen er naturligvis endnu en gang

at kræve indkomstskatten fjernet, endnu en gang at fortælle, hvilke snyltere alle i offentlig tjeneste er, og endnu en gang at fremhæve, hvor gode fremskridtsfolkene er, og hvor onde alle andre er, der ikke mener som de.

Jeg skal imidlertid ikke bebrejde fremskridtspartiet, at de har anmeldt denne forespørgsel. Spørgsmålet om indkomstskatten i 1980erne og 1990erne er faktisk særdeles betydningsfuldt og meget interessant. Nu ligger 1980erne jo temmelig nær, alligevel går jeg ud fra, at fremskridtsfolkene ikke ønsker at diskutere, hvorledes skatten skal være i morgen, og ikke ønsker at diskutere nogle enkelte lapperier på indkomstskatten – dermed ikke være sagt, at lapperier ikke er nødvendige.

De bemærkninger, jeg vil fremkomme med, handler om den sidste del af det omhandlede tidsrum. De er derfor ikke i strid med mit partis stillingtagen til konkrete og aktuelle skatteproblemer.

Et udgangspunkt for hr. Glistrup har hele tiden været, at indkomstskattesystemet definitivt er løbet af sporet, og at der ingen reelle muligheder er for at få bragt det på sporet igen. Jeg håber ikke, der er nogen – heller ikke hr. Glistrup – der bliver overrasket, når jeg erklærer, at jeg er ganske enig i hr. Glistrups vurderinger, i hvert tilfælde når det drejer sig om den form, skatten har i dag.

Havde man grebet ind i tide, havde det antagelig været muligt at bringe indkomstskattesystemet på fode igen. Man havde måske så kunnet få mennesker her i landet til at acceptere systemet som rimeligt og retfærdigt. Tidspunktet er desværre nok forpasset. En indkomstskat, der ikke skulle bære en så massiv del af den samlede beskatning, havde måske været mulig, hvis man var gået over til den tidligere.

Hvad er der så i vejen med det nuværende indkomstskattesystem? Hjælp det ikke, da vi gik over til kildeskattesystemet? Jo, det gjorde det antagelig. Ordningen blev en smule mere rationel, en smule mere forståelig for skatteyderne.

Meget vand er løbet i stranden siden dengang. Den tro på reformer, som kildeskatten skabte, forsvandt på ny i de bjerge af problemer, som vort indkomstskattesystem forvolder. Kildeskatten skulle være progressiv. Det blev den på papiret; den levende virkelighed er en anden. Vort skattesystem er gennem-